

Політичні діячі Румунії 1945-2015

* Після звільнення території Румунії від гітлерівців фактична влада в країні опинилася в руках Союзної контрольної комісії. Під тиском радянської влади у березні 1945 король змушений призначити новий уряд, в якому комуністи та їхні прихильники посіли головні пости.

* У кінці грудня 1947 короля Міхая I примусили зректися престолу й емігрувати, а Румунію проголошено «народною республікою»

*Константин Ион Пархон

* Соціаліст за поглядами , вів активну громадську діяльність , зокрема , виступив на захист учасників Татарбунарського повстання . Після зречення останнього короля Міхая I з 30 грудня 1947 по 13 квітня 1948 - член тимчасової Президії Румунії , обраного після зречення короля , а з 13 квітня 1948 по 12 червня 1952 - Голова Президії Великих національних зборів Румунії . Пізніше знову присвятив себе науковій діяльності .

* Петру Гроза

* Під час Другої світової війни боровся проти режиму в Румунії, а після перемоги став прем'єр-міністром «коаліційного уряду» Румунії в 1945-1952, пізніше — головою Державної ради Румунії. Проводив політику, спрямовану на встановлення в країні комуністичної диктатури, що спиралася на багнети радянських окупаційних військ. 30 грудня 1947 добився усунення короля навіть від представницької влади. Не зважаючи на прихильність ідеям комунізму, в партію так і не вступив.

* Михайл Садовяну

румунський письменник ,
відомий своїми історичними
романами , а також
політичний діяч , в 1947-1948
- член Президії Румунії (
тимчасового органу влади ,
обраного після скасування
монархії аж до виборів
нового президента) .
Лауреат Міжнародної
Ленінської премії « За
зміцнення миру між
народами » (1961) . Член
Румунської Академії .

*Ион Георге Маурер

У боротьбі за владу ,
що розгорнулася
після смерті Георгіу -
Дежа в 1965 р ,
підтримав Ніколає
Чаушеску в противагу
Георгіу Апостолу .

У 1974 р був
відправлений на
пенсію , проте
продовжував брати
участь в головних
партійних заходах .

* У 1948 в країні було остаточно встановлено залежний від СРСР тоталітарний комуністичний режим. Вся повнота влади в країні зосередилась у руках Компартії та її лідера Георгіе Георгіу-Дежа.

* Аврам Буначиу

* Румунський державний діяч , міністр закордонних справ Соціалістичної Республіки Румунія (1958-1961)

* Киву Стойка

* Румунський політик , один з найбільш впливових діячів в роки правління Г. Георгіу - Дежа , з яким він раніше познайомився в тюрмі

* Член ЦК РКП в 1945-1975 роках , прем'єр - міністр Румунії в 1955-1961 роках , Голова Держради в 1965-1967 . В період боротьби за право успадкувати Георгіу -діжу Стойка підтримав Ніколає Чаушеску в обмін на пост голови Держради , на початку 70 - х втратив всі державні пости , а в 1975 році загинув від рушничного пострілу - за офіційною версією , це було самогубство

* У 1965 керівником партії й держави став Ніколае Чаушеску, який спрямував усі зусилля на «вдосконалення» політичної системи тоталітарної держави й зміцнення своєї особистої влади. У 1965 прийнято нову конституцію, в якій зафіксовано роль Компартії як «керівної сили суспільства». Держава стала називатися Соціалістична Республіка Румунія, було встановлено пост президента СРР, який теж посів Чаушеску. Економічний розвиток Румунії у 1950-70-х роках відзначався високими темпами, однак на зламі 1970-80-х років у народному господарстві виникли серйозні труднощі. Становище народу погіршувалось, це викликало дедалі більшу соціальну напруженість.

* Політика Ніколає Чаушеску

- * Образив Королівську сім'ю під час візиту до Лондона у 1978 році, коли під час святкового прийому в Букінгемському палаці наказав своєму слугі скуштувати їжу. Також він приїхав зі своїми простирадлами і дезінфекційними засобами

* Страта

* Вирок було виконано негайно за прискореною правовою процедурою. Відеозапис страти транслювався у багатьох країнах світу. Сьогодні у Румунії стверджують, що треба було судити подружжя Чаушеску у демократичний спосіб. Навіть Президент Іон Ілієску, що очолив державу після подій 1989 р., заявив, що особисто він був проти страти, але у ревкомі його думку не поділяла більшість. Тепер у Румунії вважають за потрібне наново судити Чаушеску, бодай посмертно. Цікаво також і те, що вся офіційна документація, за якою було розстріляно Чаушеску, зникла без сліду.

* Першим президентом
посткомуністичної Румунії
став Іон Ілієску.

* Домігшись успіху в ході виборчої кампанії , президент Ілієску і його політичні союзники не змогли ввести в життя програму реформ . Уряд , котрий очолювався його політичними союзниками , загрузли в скандалах ; економічна ситуація в країні не сприяла підвищенню її міжнародного статусу . Ситуацію ускладнили звинувачення на адресу правлячої партії і її тісні зв'язки з колишніми комуністами.

* Неодноразово використовував проти своїх політичних супротивників авторитарні методи; зокрема, подібно до свого попередника Чаушеску, привозив до Бухарест збройних залізною арматурою шахтарів для розгону опозиційних демонстрацій.

* Еміль Константінеску

- * Був кандидатом у Президенти Румунії , однак програв їх у другому турі . Обраний президентом в 1996 .
- * Він відмовився брати участь у президентських перегонах, привселюдно попросив вибачення у всіх, хто “сподівався на краще життя, але одержав лише продовження страждань” , і заявив про те, що взагалі йде з політики.

* Підсумки президентських і парламентських виборів у Румунії, що відбулися в листопаді - грудні 2000 р., знову фіксують переконливу перемогу І.Ілієску та його Партії соціальної демократії Румунії (ПСДР). Цього разу сенсації не сталося, оскільки погляд пересічного громадянина Румунії знову повернувся у бік партій лівого спрямування. Опитування суспільної думки задовго до виборів показували катастрофічне зниження рейтингу Е. Константінеску, що дорівнював менше 10 %. Така ситуація наперед визначила шанси І.Ілієску та його партії на безперечну перемогу. “Чотири роки правління правих сил, що принесли багато страждань румунам, завершуються сьогодні”, - заявив новий керівник держави

* Траян Басеску

* У 2004 році він перемагає на президентських виборах. Вибори в Румунії відбувалися під час Помаранчевої революції в Україні, і під впливом цих подій Басеску використовував для своєї виборчої компанії жовто-гарячий колір, як і Віктор Ющенко. Він був зятятим прихильником євроінтеграції Румунії. У 2005 році Траян висунув план щодо об'єднання Румунії та Молдови до очікуваного вступу Румунії до ЄС. Цей план не знайшов підтримки з боку керівництва Молдови.

* Ніколає Векерою

* Виконувач обов'язків президента з 20 квітня по 23 травня 2007 року. Під час виконання обов'язків президента, Векера, відповідно до Конституції Румунії, міг виконувати всі обов'язки президента окрім трьох: він не міг розпустити парламент, він не міг звернутися до парламенту та не міг організувати референдум.

* Траян Басеску

* 19 травня 2007 пройшов референдум з питання відставки президента Румунії від займаної ним посади. За його результатами більшість тих, хто голосував, висловилися за те, щоб Траян Басеску продовжив виконувати свої обов'язки в якості президента Румунії. Басеску – перший президент в історії Румунії, який був офіційно тимчасово відсторонений.

* Крін Антонеску

- * 3 липня 2012 року Кріна Антонеску обрали головою Сенату Румунії. 6 липня парламент Румунії виніс президенту Траяну Бесеску імпічмент та призначив референдум з цього приводу. Обов'язки Президента тимчасово (до 27 серпня) виконував Крін Антонеску.

*28 серпня Конституційний суд Румунії визнав референдум з питання про імпічмент таким, що не відбувся, бо у ньому взяли участь лише 46 % румунів замість необхідних 50 %. Отож, Траян Бесеску відновив свої повноваження на посаді Президента Румунії.

* Клаус Йоганніс

- * 28 червня 2014 змінив Кріна Антонеску на посаді голови партії.
- * Він є лідером Націонал-ліберальної партії і абсолютно нетиповим політиком у колишній соціалістичній країні, яка через 25 років після падіння режиму Чаушеску досі залишається однією з найбільш розвинених в ЄС

